

ΠΑΡΙΑΝΑ

φωτορία,
λαογραφία
της Πάρου και

‘άρχαιολογία
γράμματα τεχνών
‘αντιπάρυ

ΚΩΔΙΚΟΣ
ΕΛΤΑ
1545

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΔΗΜΗΣ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Πάρος - Λυγάρια ποτύπα (ποίημα).

ΗΡΩ ΠΑΠΑΒΑΣΙΛΕΙΟΥ: Διάρκεια - "Όναρ (ποίημα).

ΣΙΜΟΣ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ: Έμμι. Μπάος, ιερεύς, ἀγωνιστής τοῦ 1821 (ἀνέκδ. ἔγγραφα).

ΑΡΓΥΡΩ ΜΟΥΔΑΤΣΟΥ - ΒΑΛΑΔΩΡΟΥ: Τά γηραιειά (ποίημα).

ΕΥΑΓΓ. Ν. ΚΑΣΤΑΝΙΑΣ: Στατιστικά στοιχεῖα ἀπό τὴν ἀπογραφή τοῦ 2001 σχετικά μὲ τὴν Πάρο - Αντίπαρο (μελέτη).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΔΡΟΣΟΣ: Ἡ ἀγάπη τοῦ Συλλόγου μας (ποίημα).

ΜΟΣΧΟΥΛΑ ΚΟΝΤΟΣΤΑΥΛΟΥ: Ἡ «Ἀνθολογία παριανῶν ποιητῶν» (παρουσίαση τοῦ βιβλίου).

ΙΩΑΝΝΑ ΚΑΠΑΡΟΥ: Σ' ἀγαπῶ (ποίημα).

Άρχιψ. ΣΩΤΗΡΙΟΣ Ν. ΚΟΣΜΟΠΟΥΛΟΣ: Χαιρετισμός στὴ διημερίδα γιὰ τὸν Γέροντα Ἰωσήφ τὸν Ἡσυχαστή - Ο «Γέρων Ἰωσήφ ὁ Ἡσυχαστής» τοῦ Ν. Άλιπραντη (παρουσίαση).

ΝΙΚ. ΧΡ. ΑΛΙΠΡΑΝΤΗΣ: Μητροπολίτης πρ. Φλωρίνης Αὐγούστινος Ν. Καντιώτης.

ΟΛΥΜΠΙΟΣ Κ. ΑΛΙΦΙΕΡΗΣ: Οἱ ἐπιτρεπόμενες τέρψεις στοὺς νεαρούς ἄνδρες τῆς Πάρου τοῦ Ἀρχιλόχου (μελέτη).

ΜΑΡΚΟΣ ΡΟΥΣΣΟΣ - ΜΗΛΙΔΩΝΗΣ: Σημειώσεις γιὰ τὸ σπήλαιο τῆς Σύρου καὶ τίς οἰκογένειες τῆς Πάρου.

(Συνέχεια στὴν 3η σελίδα)

ΤΟ ΠΑΤΡΙΚΟ ΣΠΙΤΙ
ΕΝΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΑΡΙΑΝΟΥ

ΛΕΥΚΕΣ. Η πρόσοψη τοῦ νεοκλασικοῦ οπιτιοῦ τοῦ Νικολάου Ανδρ. Καντιώτη (1869 - 1929). Εδῶ γεννήθηκε πρὶν 100 χρόνια ὁ Μητροπολίτης πρ. Φλωρίνης π. Αὐγούστινος Ν. Καντιώτης καὶ ἐδῶ ἔζησε καὶ δημιούργησε οἰκογένεια ὁ συνομήλικός του, καὶ γαμπρός του, διδάσκαλος Χρίστος Θεολ. Αλιπραντής (1907 - 1967). [Πέρασαν ἥδη 40 χρόνια ἀπ' τὸ θάνατό του...]. Φωτογρ. Φραγκ. Κεφάλα. Βλ. σχετικό κείμενο στὸ τεῦχος τοῦτο.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΜΠΑΟΣ, ΙΕΡΕΥΣ. ΑΓΩΝΙΣΤΗΣ ΤΟΥ 1821

Στόν κατάλογο τῶν Παρίων ἀγωνιστῶν τοῦ 1821 προστίθεται ἡδη καὶ ὁ **ἰερεὺς Εμμανουὴλ Μπᾶος**, ὁ δόποιος, κατά τὰ δημοσιευόμενα κατετέρῳ ἔγγραφα, ἐπῆρε μέρος στήν ἐκστρατείᾳ τῆς Χίου (1828) ὑπό τὸν Φαβιέρο, ὅπου καὶ τραυματίσθηκε σοβαρά καί, ἀφοῦ ὑπέφερε ἐπὶ πέντε χρόνια κατεξοδεύοντας σέ γιατρούς τά ὑπάρχοντά του, ἀπεβίωσε ἐκ τοῦ λόγου τούτου ἀφίνοντας ὁρφανή τήν πολυμελῆ οἰκογένειά του μέ τέσσερα ἀνήλικα παιδιά καὶ τήν πρεσβυτερία του **Καλίτσα**.

Τοῦτος, δῶρος συνάγεται ἀπό τά δημοσιευόμενα ἔγγραφα, δέν ἐπολέμησε μόνο στή Χίο, ἀλλά καὶ προηγουμένως σέ ἄλλες μάχες στίς δόποιες «ἔδειχθη ζηλωτής καὶ γενναῖος καὶ μέ ἐνθουσιασμό ἀμύμητον πάντοτε μαχόμενος κατά τῶν ἔχθρῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπέρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς» καὶ μάλιστα ἐντεταγμένος στίς δυνάμεις «τοῦ καπετάν Γεωργάκη Μαυρομάτη», διακεκριμένου ἀγωνιστῆ τοῦ 1821 ἀπό τήν Ἀκαρνανία [δόποιος διετέλεσε μέλος τῆς προσωρ. Διοικήσεως Δυτ. Ἑλλάδος (1821), τῆς γερουσίας Μεσολογγίου, πληρεξούσιος στίς ἐθνικές συνελεύσεις καὶ τό Βουλευτικό, ὑπουργός οἰκονομικῶν (1828) καὶ σύμβουλος τῆς Ἐπικρατείας λίγο πρό τοῦ θανάτου του τό έτος 1836. Βλ. Ἐγκ. Λεξικό Ἐλευθερουδάκη, Θ', σελ. 233].

Μετά τόν θάνατό του ἡ οἰκογένειά του περιέπεσε σέ κατάσταση πτωχείας, δόποτε ἡ χήρα του ὑπέβαλε τό 1834 αἴτηση στή Διοίκηση γιά νά λάβῃ «ἀνάλογόν τινα σύνταξιν διά νά προσπορίζεται τά πρός τό ζῆν», ἀλλά χωρίς ἀποτέλεσμα. Τό γεγονός ὅτι τήν αἴτησή της ἡ χήρα τοῦ ἀγωνιστοῦ ὑπέβαλε στόν Νομάρχη Ἀργολίδος, εἶναι ἀπόδειξη ὅτι εἶχε μεταβεῖ ἐκεῖ σέ ἀναζήτηση τοῦ καπετάν Μαυρομάτη ἢ ἄλλων συμπολεμιστῶν τοῦ συζύγου της γιά νά βεβαιώσουν τήν προσφορά τῶν πολεμικῶν ὑπηρεσιῶν του, ὥστε νά ισχυροποιήσει τό αἴτημά της νά τῆς χορηγηθεῖ σύνταξη.

Μετά τήν πρώτη ἀποτυχία της ἐπανῆλθε τό 1836 μέ νέα αἴτηση καὶ πιστοποίήσεις μέ ἀποτέλεσμα νά ἀναπτυχθεῖ σχετική ἀλληλογραφία προκειμένου νά ἴκανοποιηθεῖ τό αἴτημά της, ἄγνωστο ὅμως παραμένει ἄν ἴκανοποιήθηκε τούτο.

Τά δημοσιευόμενα ἔγγραφα ἀνήκουν στά Γενικά Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους, στήν κατηγορία «Γραμματεία Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Δημοσίας Ἐκπαίδευσεως» (1833 - 1848), Κλάδος Α', Ἐκκλησιαστικῶν καὶ Γενικῶν Θεμάτων, Θυρίς 27, Φάκ. No 1 (παλ. Θ. 5, φάκ. 4), «οἱ ζητοῦντες συντάξεις».

ΤΑ ΕΓΓΡΑΦΑ

1. «Πρός τήν ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστιῶν κ.λπ. Β(ασιλικήν) Γραμματείαν.

Ἄπο τό ἐσώκλειστον ἀντίγραφον ἀποδεικτικόν θέλει παρατηρήσει ἡ Β(ασιλική) αὐτῆς Γραμματεία ὅτι ὁ σύζυγος τῆς ὑποφαινομένης Ἐμμανουὴλ Μπάος, ἵερεύς, μαχόμενος ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ, ἐπληγώθη εἰς τό πρόσωπον καὶ ἔξ αἰτίας τούτου μετ' ὀλίγον ἀπέθανεν ἀφήσας ἐμέ μέ τέσσαρα δρφανά εἰς ἀθλίαν καὶ ἐλειεινήν κατάστασιν στερουμένην καὶ αὐτοῦ τοῦ ἐπιονσίου ἄρτουν. Ἀπό τό προπαρελθόν ἔτος ὀνεφέρθη εἰς τόν τότε Νομάρχην Ἀργολίδος καὶ μέ τήν διαβεβαίωσιν ὅτι εἶχε περασθῆ τό ὄνομά μου εἰς τοὺς καταλόγους τῶν λοιπῶν χηρῶν, ἐπεόμενα ἄχοι τῆς ὥρας νά ἴδω τό ἀποτέλεσμα τῆς ἐνεργείας λαμβάνοντα ἀνάλογόν τινα σύνταξιν διά νά προσπορίζομαι τά πρός τό ξῆν· ἀλλά, παρά πᾶσαν ἐλπίδα, παρηλθον ἥδη δύο χρόνοι καὶ ἐγώ ἔχοντα καὶ αὐτά τά δρφανά, ἔξ ὧν τά τοία θηλυκά καὶ ἐν ἀρσενικόν καὶ μή δυναμένη νά οἰκονομηθῶ καταντῶ εἰς ἀληθῶς οἰκτράν κατάστασιν.

Προστρέχοντα λοιπόν εἰς τήν Β(ασιλικήν) ταύτην Γραμματείαν, παρακαλῶ αὐτήν θεομῶς νά εὐαρεστηθῆ νά διατάξῃ νά μοί δοθῆ ἀνάλογός τις σύνταξις λαμβάνοντα ὑπ' ὅψιν τήν κατάστασίν μου καὶ εὐελπις ὅτι δέν θέλω ἀποτύχει τῆς ὅμοιας αἰτήσεώς μου ὑποσημειοῦμαι.

Ἐν Ἀθήναις, τήν 17 Αὐγούστου 1836
Εὐπειθεστάτη
Καλίτσα Ἐμμ. Μπάον
ἵερέως.»

Τό συνημμένο

«Ἀντίγραφον ἐκ τοῦ πρωτοτύπου

Πιστοποιητικόν Ἐγκυρον

Διά τοῦ παρόντος πιστοποιητικοῦ ἐγγράφου γίνεται δῆλον ὅτι ὁ ποτέ Ἐμμανουὴλ Μπάος ἱερεύς ἐκ τῆς Νήσου Πάρου, σύζυγος τῆς ἐπιφερούσης τό παρόν κυρίας Καλίτζας προεσβυτέρας Παριανῆς ἔξ εὐγενῶν, μαχόμενος ὑπέρ τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς Ἑλλάδος κατά τῶν ἐχθρῶν τῆς ἐν τῇ Νήσῳ Χίῳ, ἐτραυματίσθη ἀπό πυροβόλον ἐχθρικόν ὅπλον κατά τό πρόσωπον καὶ ἀσθενήσας ἐκ τούτου ἐπεσεν ἐν τῇ κλίνῃ καὶ ἐτυραννεῖτο ἐν αὐτῇ χρόνονς ὀλοκλήρους πέντε δαπανήσας ὅλην τον τήν περιουσίαν χρηματικήν καὶ κτηματικήν, ὑστερηθείς καὶ τῆς ζωῆς τον τέλος πάντων ἔξ αἰτίας τῆς πληγῆς καὶ ἀσθενείας ταύτης. Ἀφησε δέ τήν διαληφθεῖσαν σύζυγον τον χήραν μετά τεσσάρων ἀνηλίκων τέκνων, τριῶν ἐκ τούτων θηλέων καὶ τοῦ ἐνός ἀρρενος εἰς ἀθλίαν κατάστασιν, ἐλειεινήν καὶ ἀξιοδάκρυτον εἰς τρόπον ὥστε ψυχορραγούσιν ἐκ τοῦ λμοῦ, ὑστερούμενα καὶ αὐτοῦ τοῦ καθημερινοῦ πρός τό ξῆν ἄρτουν, μή ἔχοντα οὐδένα πόρον τοῦ ξῆν.

Άλλ' ἐδείχθη ζηλωτής καί γενναῖος καί μέ εὐθουσιασμόν ἀμύητον πάντοτε,
μαχόμενος κατά τῶν ἐχθρῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπέρ τῆς ἀνεξαρτησίας της, ὃν ὑπό τὴν
όδηγίαν τοῦ καπετάν Γεωργάκη Μαυρομάτη. Ὁθεν τούτων οὕτω καλῶς ἐγνω-
σμένων δοντων πρός ἡμᾶς, πιστοποιοῦμεν καί βεβαιοῦμεν πρός οὓς ἀνήκει ἐν συ-
νειδήσει, εἰλικρινεία καί τιμότητι δτὶ ἡ Ἀλήθεια καθαρά εἶναι αὕτη, ἣτις ἔχει
οὕτως καί οὐχί ἄλλως. Διό καί κατ' αἴτησιν τῆς ορθείσης κυρίας Καλίτζας, ἀφίο-
μεν τὴν παρούσαν μας πρός αὐτήν ἵνα τῇ χρησμεύσῃ πρός πίστωσιν τῶν ὅντων ἀνή-
κει καί ὑποσημειούμεθα.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 3 Ἰαννοναρίου 1836

» Γεώργιος Σπιθάκης

» N. Πατεράκης

» Νικόλαος Γιαννόπουλος μάρτυς

Τό Δημαρχεῖον Ναυπλίας ἐπικυροῦ τό γνήσιον τῶν ὅπισθεν τριῶν ὑπογραφῶν
τοῦ Γ. Σπιθάκη, N. Πατεράκη καί N. Γιαννόπουλου.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 15 Ἰανν. 1836

Ο Δήμαρχος

(T. S.)

Σ. Παπαλεξόπουλος

Ἐπικυροῦντες τό γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς καί σφραγίδος τοῦ Δημάρχου Ναυ-
πλίας.

Ἐν Ναυπλίῳ τήν 16 Ἰαννοναρίου 1836

Ο Νομάρχης Ἀργολίδος καί Κορινθίας

Φραγκίσκ. Μαυρος

2. [ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ] «Δ. 2212

Διευθύννεται πρός τήν Ιεράν Σύνοδον τοῦ Βασιλείου διά νά ξητήσῃ παρά τῆς
άρμοδίου Ἐπισκοπῆς τάς περί τῶν ἐνδιαλαμβανομένων ἀπαιτουμένας πληροφο-
ρίας· ταύτας δέ ἀπενθύνονσα ἐν καιρῷ πρός ἡμᾶς, νά ἐπιστρέψῃ συγχρόνως καί
τήν παρούσαν.

Ἀθῆναι τήν 28 Αὐγούστου 1836

Ο ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κ.λπ.

Γραμματεύς τῆς Ἐπικρατείας

(ὑπογραφή)

3. «Ἄριθ. Πρωτ. 4918 - 5127

Ἄριθ. Διεκ. 713

Ἐν Ἀθήναις

τήν 4 Νοεμβρ. 1836

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
Η ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
Πρός τήν ἐπί τῶν Ἐκκλησιαστικῶν κτλ.
Β(ασιλικήν) Γραμματείαν τῆς Ἐπικρατείας

Ἐπί τῆς ὑπὸ ἀριθμ. 7456/2212 διευθύνσεως

Ἐπιστρέφοντα ἡ Σύνοδος τήν ἀπό 28 Αὐγούστου διενθυνθεῖσαν πρός αὐτὴν ἀναφοράν τῆς χήρας τοῦ, ἐκ Πάρου, πρεσβυτέρου Ἐμμανουὴλ Μπάον μετά τοῦ ἐν αὐτῇ πιστοποιητικοῦ ἔγγραφου, ἐπισυνάπτει ἐνταῦθα καὶ αὐτόγραφον τῆς ἀπό 19 Ὁκτωβρίου ἀναφορᾶς τοῦ, κατά τήν ἐπισκοπήν Νάξου, Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου, προσκληθέντος νά δώσῃ τάς ἀπαιτουμένας πληροφορίας περὶ τῶν παρά τῆς διαληφθείσης χήρας ἀναφερομένων διά νά λάβῃ γνῶσιν ἡ Β(ασιλική) αὕτη Γραμματεία περὶ τῶν ἐν αὐτῷ διαλαμβανομένων καὶ ἐπομένως πράξη ἡ ἴδια ὁ, τι ἐγκρίνῃ.

ὅς Κυνουρίας Διονύσιος, πρόεδρος

† ὁ Ἀττικῆς Νεόφυτος

† ὁ πρώην Ἡλείας Ἰωνᾶς

(Τ.Σ.) ὁ Κυκλαδῶν Ἀνθιμος

ὅς Ἀργολίδος Κύριλλος

‘Ο Γραμματεύς

Θ. Φαρμακίδης.»

4. «Ἄρ. 45

Ἐν Νάξῳ

τήν 19 Ὁκτωβρ. 1836

Πρός
τήν Ι(ερᾶς) Σ(ύνοδον) τοῦ Β(ασιλείου)
τῆς Ἑλλάδος

‘Ο Μητρ(οπολίτης) Νάξου

Περὶ τῆς Καλίτζας χήρας.

Κατά συνέπειαν τῆς ἀπό 3 Σεπτ(εμβρίου) καὶ ὑπ' ἀριθμ. 4918 προσκλήσεως τῆς Ι(ερᾶς) Συνόδου περὶ τῆς Καλίτζας χήρας τοῦ πρεσβυτέρου Ἐμμανουὴλ Μπάον ἐκ Πάρου, σᾶς διενθύνεται ἡ περὶ αὐτῆς ἀπάντησις ὡς ἐκ τοῦ Δημαρχείου Παροικίας ἐπληροφορήθημεν.

Λέγει γάρ ὅτι μὲν διατάσσεται τάς όποιας τό Δ(ημαρχεῖον) Παροικίας ἔπρεπε νά πράξῃ περὶ τοῦ ἀποθανόντος πρεσβυτέρου Ἐμμανουὴλ Πάου ἐπραξεί.

Άλλ' οὐδέν ἄλλο ἐπληροφορήθη παρ' ὅτι ἀπελθών ὁ μνησθείς Πάος ἐκ Χίου εἰς Πάρον καὶ εὑρισκόμενος πάντοτε ὑπό ἐπίσκεψιν ἵστοροῦ ἐτελεύτησε κατεξοδεύσας ὅλην του τήν περιουσίαν· ὅχι ὅμως καὶ ὅτι μέ πυροβόλον ὅπλον ἐτραυματίσθη κατά πρόσωπον, ὡς γράφει.

‘Ο Εὐπειθέστατος
(Τ. Σ.) ὁ Νάξου Γαβριήλ.

Ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ.

‘Ο Γραμματεύς τῆς Ιερᾶς Συνόδου
(Τ. Σ.) Θ. Φαρμακίδης.»

Γιά τήν ἀντιγραφή
ΣΙΜΟΣ ΜΙΑΤ. ΣΥΜΕΩΝΙΔΗΣ